vastused on põiklevad ja venitavad, samal ajal kui jätkub Abessiinia vallutamine. Rahvasteliidu nõukogu lükkab päevast päeva edasi oma kokkutuleku ja kui ta lõpuks koguneb koos täiskoguga 30. juunil, on neegus põgenikuna Euroopas ja Itaalia kuningas kuulutatud Abessiinia keisriks. Jääb ainult konstateerida, et Rahvasteliidu aktsioon sanktsioonide rakendamisega ei ole õnnestunud. Kuigi neegus teeb veel katset kaitsta oma maa huvisid, otsustab Rahvasteliidu täiskogu mitmepäevase vaidluse järel kaotada sanktsioonid 44 häälega 1 vastu (Abessiinia) ja 4 erapooletuks jäämisel (Lõuna-Aafrika, Tšiili, Panama ja Venetsueela). Sanktsioonidekomitee konstateerib, et sanktsioonide kasutamine on andnud siiski teatud efekti — Itaalia väljavedu on sanktsioonide kestel vähenenud 50 protsenti ja samas ulatuses ka Itaalia kullatagavarad. Muide aga määrab ta sanktsioonide kaotamise tähtpäevaks 15. juuli. Rahvasteliidu täiskogu püüab asjast üle saada sellega, et palub liikmesriike teatada 1. septembriks 1936 oma ettepanekud, mis võiksid tulevikus pakkuda tõhtsamat kaitset liikmesriikide julgeolekule.

Kuigi Rahvasteliit jätab Abessiinia saatuse hooleks, käib seal peaaegu kuni aasta lõpuni partisanivõitlus itaallaste vastu. Gores suudetakse ka luua midagi uue valitsuse taolist, nii et Rahvasteliit on sunnitud laskma oma septembrikuu istungeile neegust Abessiinia esindajana. Loomulikult ei ole sel neeguse diplomaatlikul saavutisel enam mingit praktilist tähtsust ja peagi vaibuvad ka Abessiinia partisanide meeleheitlikud katsed Addis Abebat tagasi võita. Inglismaa ja Prantsusmaa huvi on nüüd suunatud sellele, et võita Itaaliat uuesti koostööle endiga, millel oleks eriti suur tähtsus vahepeal puhkenud Hispaania kodusõja taustal. Mussolini poolt sirutatud käsi Ing-

Eesti kroonika 1936, lk. 8